

- Ali argumenti veljavno (po metodi racionalne argumentacije) podpirajo trditve?
- Ali so navedeni, pojasnjeni in zavrjnjeni morebitni protiargumenti?
- Ali so argumenti/protiargumenti smiselno razvrščeni: ali si sledijo na način, ki omogoča nemoten miselni tok (najprej sklep in potem premise, najprej premise in potem sklep, izhajanje iz zanesljivejših, sprejemljivejših premis ipd.)?
- Ali je govor/tekst stilsko primerno oblikovan?
- Kako prepričljivo nastopiti?
- Kako izboljševati tehnike pomnjenja?

Glede na to, da se naštetih pet glavnih operacij nanaša pretežno na argumentacijo, lahko dodatne oporne točke izpeljemo še iz posameznih vrst argumentov. Weston (1987)¹ navede naslednjih pet glavnih tipov argumentov: argumenti s primerom², argumenti po analogiji³, argumenti iz avtoritete⁴, argumenti o vzrokih⁵, deduktivni argumenti⁶. Iz te delitve izhajajo med drugim naslednji napotki:

- Ali obstaja za dano generalizirano trditev več kot samo en primer?
- Ali so navedeni primeri reprezentativni za množico pojavov, ki se jo generalizira?

1 Westonov učbenik je zelo zgoščen in elementaren prikaz nekaterih vrst argumentov, ki lahko služijo kot dobro izhodišče pri načrtovanju procesa argumentiranja v okviru učne ure. Mogoče je izhajati tudi iz obširnejših učbenikov za argumentacijo, kot sta npr. že omenjeno delo *A Practical Study of Argument* (Govier, 2014) in *Good Reasoning Matters! A Constructive Approach to Critical Thinking* (Groarke in Tindale, 2013). V slovenskem jeziku smo v besedilu navedli že nekatera dela, ki obravnavajo argumentacijo (tudi v kontekstu vzgoje in izobraževanja). Vsekakor so uporabna, a v nekaterih delih se pojmovanja retorike in argumentacije bistveno razlikujejo od našega, zato jih velja pozorno brati.

2 V argumentih s primerom je v podporo generalizaciji naveden eden ali več specifičnih primerov.

3 Argumenti po analogiji se sklicujejo na en sam specifičen primer in sklepajo na drugega prek podobnosti: ker sta si primera v mnogih vidikih podobna, naj bi se ta podobnost prenesla še na druge specifične lastnosti.

4 Ker vsake trditve (hipoteze, mnenja itd.) ne moremo vedno preučiti sami, se moramo zanašati na druge (njihovo vednost, znanje, sposobnosti itd.) – te vire imenujemo avtoritete in argumenti, v katerih se sklicujemo nanje, so argumenti iz avtoritete.

5 Z argumenti o vzrokih želimo razložiti, zakaj se nekaj (nek pojav) dogodi.

6 Deduktivni argumenti so formalnologični argumenti, v katerih resničnost premis jamči resničnost sklepov, ki so iz premis izpeljani po pravih logičnega sklepanja.